

[Stavad]

hjelpe landbruget og de landmænd, som er ude i store problemer.

Jeg skal som sagt anbefale, at man støtter de ændringsforslag, der er stillet af skatte- og afgiftsministeren, og stemmer imod samtlige øvrige ændringsforslag.

Hagen Hagensen (KF):

For at give lovforslaget den positive virkning, der er behov for i de mange landbrug, hvor den økonomiske situation er yderst alvorlig, har det konservative folkeparti sammen med venstre, CD og kristeligt folkeparti stillet en række ændringsforslag for at gøre lovforslaget godt og effektivt. Jeg henviser til de bemærkninger, der er gjort i betænkningen, og vor indstilling om lovforslagets vedtagelse med de af de 4 partier stillede ændringsforslag, idet vi også kan tiltræde det af ministeren stillede ændringsforslag nr. 15.

Det konservative folkeparti er tilfreds med, at lovforslaget ud over landbrug kommer til at omfatte gartnerier, planteskoler og frugtplantager. Vi godtager i øvrigt § 1 i den oprindelige udformning, hvilket betyder, at vi vender os imod den af skatteministerens foreslåede maksimalgrænse på 250.000 kr. pr. år som skattemæssig værdi af renteudgifter.

Vi finder det tilfredsstillende, at skatteministeren har ladet bestemmelsen om, at netto-renteudgifter skal nedsættes med 15.000 kr., udgå.

Det er ikke tilstrækkelig hjælp til dem, der har hjælp behov, når det forlanges, at renteudgifter skal være betalt. Derfor foreslås det, at ordet »betalt« ændres til ordene »haft fradragsberettigede« renteudgifter, hvilket er i overensstemmelse med de gældende opgørelsesmetoder, der omfatter forfaldne renter, selv om de ikke måtte være betalt.

Der er ingen begrundelse for at begrænse renteudgifter som sket i § 2, stk. 3, som således bør udgå. Renteudgifter bør komme i betragtning, uanset hvem man skylder penge til, og uanset om et aftalt maksimum for en kredit måtte være overskredet.

Vi finder også, det er rimeligt, at andre omkostninger end renteudgifter tages i betragtning. Det gælder ejendomsskatter, det gælder forpagtningsafgifter, det gælder også afskrivninger. De bør medtages, således som vi har givet udtryk for det i ændringsforslag nr. 10.

Det er helt urimeligt at forlange, at kommunerne skal dække en femtedel af den negative indkomstskat, hvilket nu bliver lov. Det vil især komme til at belaste kommuner med i forvejen ringe beskatningsgrundlag, og det er der ingen grund til. Staten bør bære hele udgiften ved den negative indkomstskat.

Vi finder, at beregningen af den negative indkomstskat skal ske med 45 pct. Det er den procent, der omtrentligt kommer de sammenlagte statslige og kommunale indkomstskatter på første skalatrin nærmest. Derfor bør 45 pct. være satsen og ikke, som det er foreslået af ministeren, 40 pct. Der er stillet ændringsforslag herom, nr. 19 og 20, og skulle man nu ikke komme igennem med disse, må vi falde tilbage på at stemme for ændringsforslag nr. 18, som er et for kommunerne mildere forslag end ministerens, om end det er administrativt nok så besværligt at have med at gøre – men det er jo også et radikalt forslag.

Tidsfristen for indgivelse af ansøgninger er alt for snæver. Derfor har vi med ændringsforslag nr. 23 sat en frist til den 1. oktober, og denne bestemmelse indeholder også adgang til at omgøre dispositioner foretaget i tidligere indgivne selvangivelser. Med fristen den 1. oktober kan der være oversigt over likviditeten efter høst, og det må anses for at være væsentligt.

For at yde hjælp og gøre det snart – og det kan være afgørende for ansøgere – må sager om negativ indkomstskat prioriteres højt og behandles straks af skattemyndighederne, og det må man gøre med mindst mulig administration. Det er sager, der skal fremmes, så vi må se at få dem igennem.

Noget, der er helt afgørende for hjælpen, er, at negativ skat bliver udbetalt til ansøgeren. Derfor må og bør statens i øvrigt alt for vide modregningsret, som der nok kan være grund til at tage op til vurdering i anden forbindelse, vige, således at den ikke gøres gældende vedrørende denne negative indkomstskat. Ellers kan det komme til at gå ansøgere som Jeppe, der vel vågnede op i baronens seng til al herligheden, men endte med at blive smidt på møddingen på ny. Sagt på anden måde: hvis modregningsretten bevarer, kan det være, at det hele ikke er det papir værd, som ansøgningen er skrevet på. Jeg advarer staten mod at give med den ene hånd og tage med den anden.